

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 65Ek/2094/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119427625
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119427625.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti povinnému L. R., nar. X.XX.XXXX, bytom XXX XX P. XX, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Jurajom Kováčsom, so sídlom exekútorského úradu Hviezdoslavova 1, 979 01 Rimavská Sobota, pod sp. zn. 336EX 695/19, v konaní o vymoženie 10.178,03,-EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 65Ek/2094/2019 zo dňa 21. januára 2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 65Ek/2094/2019 zo dňa 21. januára 2020 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 65Ek/2094/2019 zo dňa 21. januára 2020.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 11.11.2019 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky oprávneného, priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 10C/206/2016 zo dňa 14.12.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.2.2017 a vykonateľnosť dňa 11.8.2017 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 65Ek/2094/2019 dňa 26.11.2019 súdneho exekútora JUDr. Juraja Kovácsa, so sídlom exekútorského úradu Hviezdoslavova 1, 979 01 Rimavská Sobota. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 26.11.2019 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 65Ek/2094/2019 zo dňa 21.1.2020, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd námietky povinného o nesprávnom pridelení súdneho exekútora, podľa § 34 ods. Exekučného poriadku, zamietol.

4. Vyšší súdny úradník v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že považuje za za nedôvodné tvrdenia povinného, že exekúcia voči nemu mala byť v zmysle § 55 ods. 4 Exekučného poriadku, pridelená súdnej exekútorke Mgr. Lujze Michalovičovej, ktorá viedla pod sp. zn. 113 EX 321/18, voči nemu už inú exekúciu. Vyšší súdny úradník k tomuto tvrdeniu povinného poukázal na to, že exekúcia, o ktorej hovorí povinný, bola zo strany uvedenej súdnej exekútorke už riadne ukončená. Z toho dôvodu sa už neuplatní princíp ustanovený v § 55 ods. 4 Exekučného poriadku, čiže princíp ustanovujúci, že každá ďalšia exekúcia sa prideliť tomu istému súdnemu exekútorovi. Preto súd pri pridelovaní súdneho exekútora vychádzal z náhodného výberu súdneho exekútora. K námietke povinného týkajúcej sa jeho nemajetnosti a stým súvisiacej veľkej vzdialenosti prideleného súdneho exekútora (s ktorým chce spolupracovať), od jeho bydliska, vyšší súdny úradník konštatoval, že majetkové pomery povinného sú predmetom

skúmania zo strany povereného súdneho exekútora v priebehu vykonávania exekúcie. Ak súdny exekútor dospeje k záveru, že povinný je preukázateľne nemajetný a sú splnené zákonné podmienky na zastavenie exekúcie, poverený súdny exekútor bude postupovať podľa príslušných ustanovení Exekučného poriadku. Vzhľadom na skutočnosť, že vyšší súdny úradník pri svojom rozhodovaní o námietkach povinného proti exekúcii nezistil žiaden rozpor so zákonom, ako nedôvodné ich zamietol.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručené dňa 11.4.2020, podal povinný dňa 27.4.2020 (s poukazom na § 1 zák. č. 62/2020 Z.z.), v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť.

6. V podanej sťažnosti povinný trval na tom, že vec mala byť pridelená súdnej exekútorke, ktorá viedla voči nemu predchádzajúcu exekúciu. Poukázal na § 55 ods. 4, ods. 7 Exekučného poriadku s tým, že ustanovenie § 55 ods. 7 Exekučného poriadku o lehote 15 dní od zverejnenia v registri poverení, nie je na mieste, pretože v danom čase ešte nevedel o tom, že bude voči nemu vedená aj táto exekúcia. Namietal hlavne pridelenie súdneho exekútora až z Rimavskej Soboty, nakoľko bude vzhľadom na jeho majetkové pomery problematické spolupracovať s takto vzdialeným exekútorom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, žiada o pridelenie veci Mgr. Lujze Michalovičovej.

7. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. Podľa § 55 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd. Súd prideliť veci vydaním poverenia na vykonanie exekúcie rovnomerne jednotlivým exekútorom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Náhodným výberom sa veci neprideliť exekútorovi, ktorému bol prerušený výkon funkcie exekútora, ktorému bol pozastavený výkon funkcie exekútora, ktorému výkon funkcie zanikol alebo ktorému bol ustanovený zástupca.

13. Podľa § 55 ods. 1 Exekučného poriadku, súd prideliť veci exekútorovi vymenovanému pre územný obvod krajského súdu, v ktorom sa nachádza miesto, na ktorom je adresa

- trvalého pobytu alebo pobytu povinného, ak je povinný fyzickou osobou,
- sídla povinného, ak je povinný právnickou osobou,
- sídla orgánu, ktorý je podľa osobitných predpisov oprávnený konať za štát, ak je povinným štát,
- sídla organizačnej zložky podniku, ak ide o zahraničnú právnickú osobu.

14. Podľa § 55 ods. 4 Exekučného poriadku, ak proti povinnému je vedená exekúcia, v ktorej už súd udelil exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, každá ďalšia vec proti tomu istému povinnému sa prideliť tomu istému exekútorovi, ktorý už vykonáva skôr začatú exekúciu proti tomuto povinnému; náhodný výber exekútora podľa odseku 1 sa v takom prípade nepoužije.

15. Podľa § 55 ods. 7 Exekučného poriadku, namietať skutočnosť, že vec bola exekútorovi pridelená v rozpore s odsekmi 1 až 6, možno len v lehote 15 dní od zverejnenia údajov o pridelení veci podľa § 56 ods. 3; na námietku uplatnenú neskôr sa neprihliada.

16. Po preskúmaní veci sa sudca v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré považoval za dostatočné, jasné, zrozumiteľné a presvedčivé. Vyšší súdny úradník sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal s tvrdeniami povinného, uvedenými v podanom návrhu na zastavenie exekúcie. Sudca preto dospel k záveru, že sťažnosť povinného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

17. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 11. odôvodnenia, súd nad rámec uvedeného k argumentácii povinného v podanej sťažnosti uvádza, že ustanovenie § 55 Exekučného poriadku, v zásade upravuje právnu otázku pridelovania vecí súdnym exekútorom zo strany súdu a teda aj právo namietať nesprávne pridelenie veci patrí predovšetkým súdnemu exekútorovi a nie povinnému. Uvedenému záveru nasvedčuje aj zákonná úprava lehoty 15 dní, ktorá plynie od „zverejnenia údajov o pridelení veci podľa § 56 ods. 3 Exekučného poriadku“ v registri poverení, ku ktorým povinný nemá prístup. Povinnému zákon v žiadnom svojom ustanovení, nepriznáva možnosť vyberať si súdneho exekútora, ktorý bude voči nemu vymáhať pohľadávku oprávneného. Naopak, zákon výslovne uvádza, že súd prideluje veci vydaním poverenia na vykonanie exekúcie rovnomerne jednotlivým exekútorom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Výber súdneho exekútora tak nevykonáva fyzicky žiadna osoba, ale je vykonávaný elektronicky, technickými a programovými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti SR. Skutočnosť, že sa povinný subjektívne s pridelením veci danému súdnemu exekútorovi nestotožňuje, nie je tak vo veci pridelovania jednotlivých vecí súdnym exekútorom, relevantná.

18. V danej veci vyšší súdny úradník správne konštatoval aj tú skutočnosť, že predchádzajúca exekúcia, na ktorú poukazoval povinný, ktorá bola voči nemu vedená u súdnej exekútky Mgr. Lujzy Michalovičovej, bola zo strany tejto súdnej exekútky už riadne ukončená a preto nebol daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 55 ods. 4 Exekučného poriadku, pri pridelovaní veci. Vyšší súdny úradník tak správne pri pridelovaní súdneho exekútora vychádzal z náhodného výberu súdneho exekútora.

19. Súd rovnako nemohol prisvedčiť ani námietke povinného o veľkej vzdialenosti súdneho exekútora od jeho bydliska. Tu súd poukazuje na § 55 ods. 2 písm. a) Exekučného poriadku, v zmysle ktorého súd prideluje súdneho exekútora vymenovaného pre obvod krajského súdu v mieste bydliska povinného, t.j. v tomto prípade pre obvod Krajského súdu v Banskej Bystrici, čo je v danej veci dodržané.

20. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd konštatuje, že nebolo zistené žiadne pochybenie súdu pri pridelení veci súdnemu exekútorovi. Súd preto podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju.

21. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

22. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

23. Podľa § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

24. Súd konštatuje, že napriek tomu, že povinný neinicioval svojím podaním exekučný spor s oprávneným, ale namietal nesprávne pridelenie súdneho exekútora zo strany súdu, súd v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku rozhodol aj o náhrade trov exekučného konania.

25. Oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s podaním povinného neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnému si v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinného, vrátane konania o sťažnosti povinného, aby súd rozhodol (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd oprávnenému trovy konania, nepriznal.

26. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).
Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).